

PREFEKT (2) *sb m*

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w pre- oraz prefektura).

sg G prefekta (1). ◇ A prefekta (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *W starożytnym Rzymie: dowódca oddziału wojskowego [przełożony nad kiem, nad czym, czyj – praefectus Cn] (1) : Tákże też y Decurie ná czterzy części bywały ordynowane/ kázda máiąc fwego Prefektá/ ktorzy theż według godności ná swoich mieyćcach stawali iedni ná lewey stronie/ drudzy ná prawey BielSpr 31.*

2. *W starożytnym Rzymie: namiestnik prowincji [praefectus – starosta Murm 175, Mymer¹ 11v; – starszy, starosta BartBydg; – starosta, przełożony, urzędnik Mącz 116a; – przełożony, wojty Calep; starosta, wojewoda – praefectus provinciae Cn] (1) :*

W połączeniu szeregowym (1): Skoro Konstantyn wiare ś. Chrytułowę przyjął: tak kápłánki rozładek wczcił: iż od kázdego fwego fędziaká y praetora ábo praefektá [...] o rzeczy świeckie do biskupa dopuścił áppellacyey SkarKazSej 700b.

JDok